

Το ιστορικό του Πολυτεχνείου!

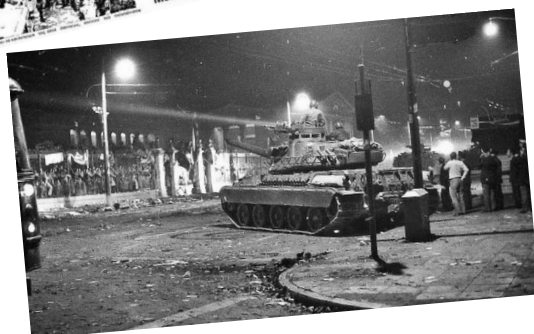
Η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν μαζική εκδήλωση λαϊκής αντίθεσης απέναντι στη στρατιωτική δικτατορία, που έλαβε χώρα στην ελληνική επικράτεια μεταξύ 14 και 17 Νοεμβρίου του 1973. Ξεκίνησε στις 14 Νοεμβρίου με την κατάληψη του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, από φοιτητές και σπουδαστές. Αυτή κλιμακώθηκε σε αντιδικτατορική εξέγερση στην οποία ενσωματώθηκαν μετέπειτα πολίτες, και διαμαρτυρόμενοι αγρότες. Κατεστάλη αιματηρά πρωί της 17ης Νοεμβρίου, με την είσοδο άρματος μάχης στον χώρο του πολυτεχνείου και την επαναφορά σε ισχύ του σχετικού στρατιωτικού νόμου που απαγόρευε τις συγκεντρώσεις και την κυκλοφορία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

Η Ελλάδα βρισκόταν από τις 21 Απριλίου 1967 υπό τη διακυβέρνηση του στρατού, καθεστώσ που είχε καταργήσει τις ατομικές ελευθερίες, είχε διαλύσει τα πολιτικά κόμματα και είχε εξορίσει, φυλακίσει και βασανίσει πολιτικούς και πολίτες με κριτήριο τις πολιτικές τους πεποιθήσεις. Το 1973 βρίσκει τον πρωθυπουργό της χώρας, Γεώργιο Παπαδόπουλο, να έχει ξεκινήσει διαδικασία φιλελευθεροποίησης του καθεστώτος, η οποία συμπεριλάμβανε την αποφυλάκιση των πολιτικών κρατουμένων και μερική άρση της λογοκρισίας. Στις 13 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε διαδήλωση μέσα στο Πολυτεχνείο και η χούντα παραβίασε το πανεπιστημιακό άσυλο, δίνοντας εντολή στην αστυνομία να επέμβει. Οι φοιτητές οχυρώθηκαν μέσα στο κτίριο της σχολής επί της οδού Πατησίων και ξεκίνησαν τη λειτουργία του ανεξάρτητου ραδιοφωνικού σταθμού του Πολυτεχνείου. Το, πλέον ιστορικό, μήνυμά τους ήταν: «Εδώ Πολυτεχνείο! Λαέ της Ελλάδας το Πολυτεχνείο είναι σημαιοφόρος του αγώνα μας, του αγώνα σας, του κοινού αγώνα μας ενάντια στη δικτατορία και για την Δημοκρατία» Το πρώτο βράδυ της κατάληψης του Πολυτεχνείου μια ομάδα περίπου εκατό χουντικών νεολαίων της οργάνωσης Κόμμα 4ης Αυγούστου (Κ4Α) του Κώστα Πλεύρη μαζί

με ασφαλίτες και παρακρατικούς αποφάσισαν να οργανώσουν εισβολή στο Πολυτεχνείο, αλλά ελλείπει σχεδιασμού και ηγεσίας περιορίστηκαν στην παρεμπόδιση της τροφοδοσίας των φοιτητών από εξωτερικές ομάδες περιφρούρησης. Στις 3 π.μ. της 17ης Νοεμβρίου, και ενώ οι διαπραγματεύσεις για ασφαλή αποχώρηση των φοιτητών από το χώρο του Πολυτεχνείου βρίσκονταν σε εξέλιξη, αποφασίστηκε από τη μεταβατική κυβέρνηση η επέμβαση του στρατού και ένα από τα τρία άρματα που είχαν παραταχθεί έξω από τη σχολή, γκρέμισε την κεντρική πύλη.

Στρατιώτες και αστυνομικοί έβαλαν με πραγματικά πυρά κατά πολιτών μέχρι και την επόμενη μέρα, με συνέπεια αρκετούς θανάτους στον χώρο γύρω από το Πολυτεχνείο, αλλά και στην υπόλοιπη Αθήνα. Οι νεκροί του Πολυτεχνείου ήταν 79.

Η αιματηρή καταστολή της εξέγερσης σήμανε την ανατροπή της διαδικασίας «φιλελευθεροποίησης» και την αρχή του τέλους για τη χούντα, καθώς οι εξελίξεις δεν επέτρεπαν πια τη συνδιαλλαγή με την τελευταία. Επίσης, αποτέλεσε τομή για τη νεότερη ελληνική πολιτική ιστορία καθώς, μέσω της εξέγερσης, η κοινωνική δυσαρέσκεια κατά των οικονομικών ανισοτήτων και του περιορισμού των πολιτικών ελευθεριών, η οποία χαρακτήριζε το μετεμφυλιακό κράτος εν γένει, μετατοπίστηκε προς τα αριστερά. Ο επίσημος εορτασμός της επετείου της εξέγερσης γίνεται κάθε 17η Νοεμβρίου και καθιερώθηκε το 1981.



Βασιλική Χαβδούλα
Ηλιάνα Τσιβόγλου